

Una pandèmia en temps de la globalització

El virus s'expandeix a gran velocitat || Lleidatans que viuen en països afectats expliquen la seua experiència

A. SÀEZ

Per definició, una pandèmia és una malaltia epidèmica que s'estén a molts països o que ataca gairebé tots els individus d'una localitat o regió. Així va succeir amb el brot d'influença virus A, del subtipus H1N1 fa un segle. Els primers casos es van diagnosticar a Kansas el març del 1918 i d'allà es va estendre per tot el món. De fet, va passar a la història com a *grip espanyola*, ja que va coincidir amb la Primera Guerra Mundial i només es parlava dels estralls que causava a la premsa dels països neutrals. Aquesta grip també va saltar fronteres, encara que a un ritme que no té res a veure amb el del Covid-19 i el 1920 encara se'n detectaven casos. Però la globalització ha canviat les regles del joc. El pacient zero de Wuhan es va diagnosticar el 17 de novembre i tres mesos després, hi havia casos de coronavirus als cinc continents. Cada país ha bregat

amb el virus a la seua manera. Corea del Sud, fins ara, és el que millor ho ha portat. Lleidatans que viuen en alguns dels països afectats per la pandèmia descriuen la sensació d'impotència que produeix ser lluny de casa en un moment tan de-

NOVES TECNOLOGIES

Les noves tecnologies ajuden a suportar la distància perquè els atansen a la família

licat i com s'enfronten a les desiguals mesures preses pels governs, que van de la des preocupació del Regne Unit o de l'administració Trump, a les estrictes normes de la Xina. Que Espanya ja sigui el tercer país en infectats i morts els preocupa molt i gairebé tots creuen que s'hauria d'haver confinat Madrid per evitar el col·lapse sanitari.

■ La lleidatana Júlia Manau fa anys que treballa d'infermera al Regne Unit. "Veient el que passava a casa em preocupava molt que aquí no s'apliquessin mesures. Durant dos setmanes no es va fer res. Ara sembla que se n'és més conscient, però a la feina no utilitzem bates llargues ni màscares filtrants d'alta protecció."

Manau, que actualment treballa com a matrona, es mostra preocupada pels seus companys sanitaris de Catalunya, que no tenen "prou" material de protecció i "estan assumint situacions molt complicades, sobretot a nivell emocional". Mai no s'hauria imaginat viure una situació com aquesta. "Et fa reflexionar sobre molts aspectes de la nostra societat i també prendre consciència de la importància de la nostra professió."

«Durant dos setmanes al Regne Unit no es va fer res»

Júlia Manau Flotats
CAMBRIDGE

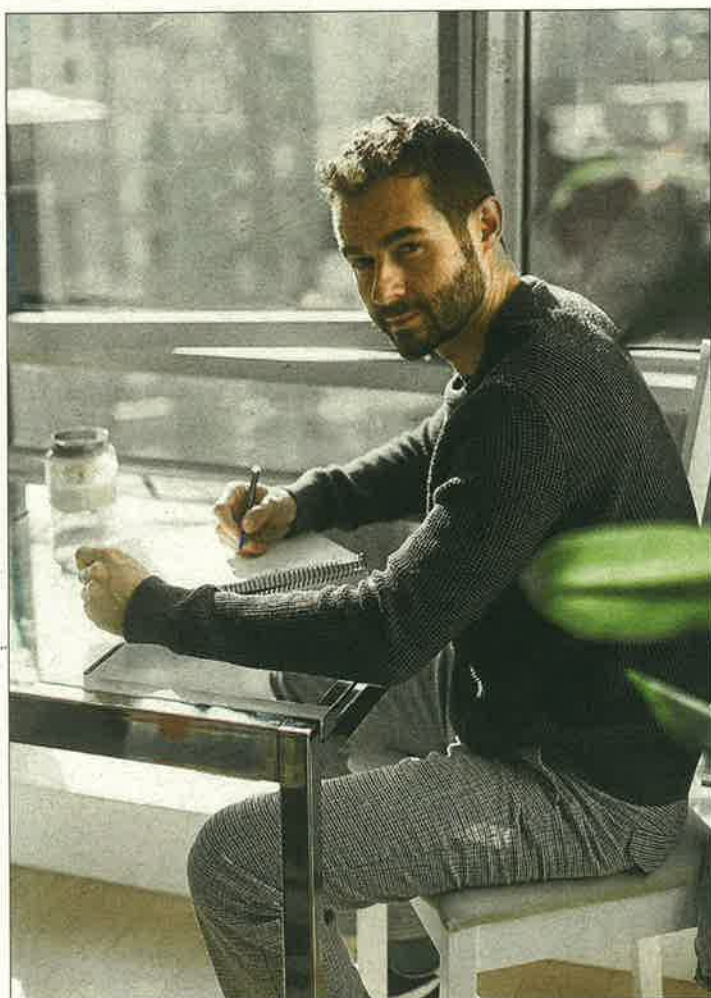
Els Estats Units ja són el país amb més afectats

Estats Units	226.374
Itàlia	115.242
ESPANYA	110.238
Alemanya	81.728
Xina	81.589
França	57.807
Iran	50.468
Regne Unit	34.123
Suïssa	18.267
Turquia	15.679
Bèlgica	15.348
Països Baixos	14.779
Àustria	10.996

Total d'infectats al món

1.000.207

CASOS CONFIRMATS

«Després de la crisi sanitària arribarà la bufetada econòmica»

Gerard Guiu

NOVA YORK

■ L'advocat i periodista lleidatà Gerard Guiu, director de desenvolupament de negoci de la consultora Llorente & Cuenca a Nova York, està autoconfinat a Manhattan. "Als Estats Units s'ha actuat tard i malament, i sort del governador Cuomo; però els novaioquesos sempre estan en estat d'alarma i no s'han esperat que el govern decretés normes." Posa com

a exemple que, recentment, va sortir a buscar un producte de farmàcia "i el Midtown estava desert, només hi havia *homeless* que, pràcticament, perseguien els pocs transeünts que estàvem al carrer". El va impressionar veure els establiments de Times Square tancats. "Ara la prioritat és sanitària, però la bufetada econòmica serà sonada."

CORONAVIRUS TESTIMONIS

■ La cantant i pianista Emília Rovira viu a cavall entre Oslo i Alpicat. El dia 14 volava a Noruega, “però em vaig quedar per responsabilitat”. Al seu país d’acollida “es van aplicar mesures molt importants, com el tancament d’escoles, abans que hi hagués ni un sol mort, la qual cosa em va semblar molt bé”. Com també veu encertat que el Govern noruec “ofereixi ajuda a artistes i músics” davant la cancel·lació de tota l’activitat cultural. El pic de la pandèmia encara no ha arribat al país nòrdic, on estan en semiquarantena “amb una falsa sensació de seguretat” que la preocupa. Pel que respecta a Espanya, Rovira es mostra “indignada” amb el Govern central per la decisió “criminal” de no tancar Madrid i creu que “quan tot això s’acabi” caldrà “exigir responsabilitats”.

«Quan tot això s’acabi hauran de retre comptes per no tancar Madrid»

Emília Rovira Alegre

OSLO

CELINA ALEGRE

«Em preocupa el soroll polític de fons: no és el moment»

Francesc Roca

AMSTERDAM

■ És de la Granja d’Escarp, però fa molts anys que resideix a l’estranger: Regne Unit, Japó, França, Alemanya i, des de fa gairebé un any, Holanda, on treballa a Henkel, vinculat a projectes d’innovació

per a productes de bellesa i detergents. El coronavirus encara no ha colpejat els Països Baixos, així que no estan obligats a confinar-se.

“Les mesures es comencen a implantar ara: prohibició de formar grups de tres o més persones, mantenir una distància al carrer d’1,5 metres... Però, en general, els holandesos estan tranquils”. Considera que a Catalunya “es fa un treball magnífic d’informació i transparència que serveix per conscienciar la població, però sense provocar el pànic”, però li preocupa “el soroll polític de fons”, que pot portar a la confusió.

«Aquesta crisi global és un bon moment per a la reflexió»

Marc Lorés

BALI

“Cada vegada apareixen més casos i es prenen mesures més dràstiques”, assegura el xef lleidatà Marc Lorés des de Bali. “Aquest any no s’ha deixat sortir ningú al carrer

a celebrar el Nyepi, l’any nou balinès.” No està alarmat, assegura, perquè porta una vida “de molt esport i cuina casolana”, però a l’hotel on cuina a partir d’aquest mes s’apliquen retallades de salari i només es treballaran 15 dies. Està en contacte permanent amb la família i, encara que està “tranquil”, es mostra convençut que no “s’han aplicat prou mesures” a Espanya. Recomanava cuinar “producte fresc i lleuger” durant el confinament i diu que aquesta crisi global és un bon moment “per reflexionar sobre què podem canviar del nostre dia a dia”.

